

πέψη. ή ψυχρότης γδ κη ή ξηρότης, εμποδί-
 ζοισι ή τελείωσιν, κη ούτω σφέρεται εις πι-
 κριαν ό καρπος. τουτου σημειον, ότι το πικρον
 εις πυρ εμβληθεν γλυκαινεται. δενδρα δ' εσθ
 στα γλυκαινται εν υδατι οξωδι, ποιουσι καρ-
 πον γλυκαιν. διότι το οξωδες ελκει μτ' θερ-
 μότητος τω ήλιου, ο αρ' οτι τως ιδίως ποιουσι
 πικρα. και τω ψυχρότης οτι, κη ξηρότης κει-
 τευθεν απομαρτοσιν υγρότητες πνευ. ολίγα
 ενδον γλυκαιν. θερμότητι τε κη ή κελία
 τω δειδρου, όταν παροσφρη εις αυτου ο ήλιος,
 και ούτως γίνεται ό χυμος τω καρπυ συφθ
 ολίγον. και ός πλεον περιμεμβριος γλυκω, δια-
 λυετ' κη μικρον το οξωδες, εσ' αυ κατανα-
 λαωθη και φανη ή γλυκύτης. ξση τοίνυν ό
 καρπος γλυκω, τα δ' φύλλα αυτω και οι ακρέ-
 μονες ξηροί. όταν δ' τελωθω ή πεπρωότης
 όπι πλεον γίνετ' ό καρπος πικρός. τω δ' οτι
 δια ή περιωλιω θερμότητι, μτ' βραχείας
 υγρότητος. καταμαρτοσιν γδ ή υγρότης, ποιεί
 τε ό καρπος τωυ θερμότητι αναβαίνειν, και
 εσθ τότε καρπος πικρός. γίνοντ' δ' και οι πυ-
 ρλωες πυραμοειδεις, δια ή εφελκισιν τω θερ-
 μω, και τω περιωλιω ψυχρότητα. και υγρο-
 τητι ή εν τω κελυφω, εσθ εν εκ γυωσις τω ο-
 ξωδιος υδατος. αφρη γδ το υγρον εν μέσφ, κη
 καταπυκνοται, και εξαγίνουσι τα άκρα. τα
 δεινδρα δ' τα ότα εν γη δουκατω, όπι αποδύ-
 διτσι ή περιωρότητα, παρ' ήδ' χυμωνων ή-
 μερων. όπι ή θερμότης όταν ή πλησιον ε δου-
 καστας, γίνεται δ' ή κη υγρότης, φανερα, κη ό
 ανρ καταρως, και ου δειται ό καρπος πολλης
 θερμότητος τε και πέψιος, αποδύει το δε ή
 ε δε περιωρότης, και παροσιν παρ' ήμερων χυ-
 μονων. εν τωσι γρω τοις δεινδρασι, ότε
 παροσως φυτωδωσιν, όπι κρατεί το πικρον,
 ή το σφυριον επει [γδ] ή υγρότης, όταν εν τοις
 άκροις γυώται αυτην, πέπεισεν τοις τοις
 όντας εν τα μέσφ ήδ' δεινδρασιν, εσθ αν οτι και
 ή ύλη ήδ' καρπων, παροσραται ξηρότης, και ε-
 πακελουθει τη υγρότητι, και ούτω γίνεται ή
 παροσως πέψιος δ' ρεμια, ή πικρα, ή σφυρηή.
 αι πια δ' οσιν, όπι μτ' θερμότητος και υγρό-
 τητος οτι πέψιος. όταν δ' όπι κρατήσιν υγρό-
 της και ξηρότης τω θερμω, εσθ εν αυτ' καρ-
 πος εν τη αρχη ή εις δουκατος, διότι ή γυωσις
 μωροβαλαιαν δ' δεινδρασιν, εν τη αρχη, όταν φανωσιν, οι καρποι εις γλυκαις κοινως δ' εις σφυ-
 ρω, και εν τη κρασφ αυτην πικροί. αι πια δ' οσιν, όπι το δειδρον αυτην οσιν απαρον τοις κελυφωσις.

A Nam frigus & siccitas perfectionem pro-
 hibent, vertuntur ita fructus in amaritu-
 dinem. Huius signum est, quod amarum
 in ignem missum dulcescit. Arbores au-
 tem, quæ in aqua acida nascuntur, fru-
 ctum dulcem faciunt: quia acor trahit cum
 calore Solis id, quod propriæ qualitat-
 is est: & hoc frigus est, & siccitas. Inde hu-
 mores exigui quidam dulces intus rem-
 nent, calefitque arboris venter, quan-
 do super eo Sol perseverauerit. Hoc mo-
 do succus, qui in fructu est, adstringens
 parumper fit. Et quando plus digestus fue-
 rit, dissoluetur paulatim acor, & donec ab-
 sumatur, & dulcedo appareat. Erit itaque
 fructus dulcis, folia autem eius, & ex-
 trema, & acida. Cum autem perfecta
 magis fuerit maturitas, erit amarus fru-
 ctus: & hoc est propter abundantem ca-
 lorem cum humore paucò. Absoluitur
 nanque humor, facitque fructus calorem
 ascendere, eritque amarus fructus tum.
 Fiunt autem & nuclei pyramidis forma,
 propter attractionem caloris, & abundan-
 tem frigiditatem, humiditatemque intus
 sitam, quæ è genere sunt aquæ acidæ. Ma-
 net enim humor in medio, inspissatur-
 que medium, & gracilia fiunt extrema.
 Arbores autem, quæ in terris temperatis
 stant, maturationem accelerant ante dies
 vernaes. Nam dum calor propè tempe-
 ratiem fuerit, & humor manifestus, aer-
 que clarus, nec eget fructus multo calore
 in digestionem, accelerabit tum eius
 maturatio, & ante dies vernaes prouenit.
 In omnibus itaque arboribus, cum
 primum plantatæ fuerint, excellit ama-
 ritudinem, vel sapor adstringens. Causa est
 quod humor, dum per extrema illarum
 fuerit, loca, quæ in medio arborum sunt,
 digerit, è quibus materia quoque fru-
 ctuum est: unde siccitas procedit, & hu-
 morem consequitur, sicutque digestio aci-
 da, vel amara ita pruina, vel adstringente
 sapore. Causa est, quia cum calore,
 & humore digestio est, & cum hu-
 more, vel siccitas calorem vicerit, erit inde
 fructus imitio non bene digestus. Id-
 circo generatio fructuum, in principio
 absque dulcedine est. Myrobalanorum
 verò arborum fructus cum initio appa-
 fuerint, dulces sunt: communiter autem
 adstringente sapore sunt. Causa verò est
 quod arbor ipsorum raras habet ramos.
 και ποθεν τη αρχη οτι χωρις γλυκύτητας. ήδ'
 μωροβαλαιαν δ' δεινδρασιν, εν τη αρχη, όταν φανωσιν, οι καρποι εις γλυκαις κοινως δ' εις σφυ-
 ρω, και εν τη κρασφ αυτην πικροί. αι πια δ' οσιν, όπι το δειδρον αυτην οσιν απαρον τοις κελυφωσις.